

geringsperiode, drejede sig om kød, der under den tidligere regering havde ligget i masser af år. Det var bare kød, som den daværende fødevarerkontrol, som man angiveligt har været meget stolt af, fordi den var dyrere, jo ikke havde opdaget.

Det, der efter min opfattelse jo rent faktisk er sket i de senere år, er, at man dels har bibragt flere ressourcer gennem forliget, dels lavet en smartere og bedre kontrol.

Kl. 16:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:19

Jørn Dohrmann (DF):

Det er helt klart, at man kan sige, at kilden til fejlen her jo skal findes langt tilbage i tiden, altså under den daværende SR-regering, vil jeg jo så påstå. Men vi kan i lang tid diskutere, hvem det er, der har lavet fejlen, og om vi drog nogle konsekvenser. Alle kan huske, at ministeren gik af, og så kan man spørge, hvem det i sidste ende var, der tvang ministeren til at gå af, om der er kommet flere penge til området siden da og den slags ting.

Jeg synes jo, vi hellere skulle tage og se fremad og sige, at vi nu er ved at have et bredt forlig her, hvor alle sammen jo synes, at det her går i den rigtige retning. Derfor synes jeg, at vi alle sammen skal være glade for, at vi bakker op om det her lovforslag om fødevarer sikkerhed, så befolkningen forhåbentlig føler, at de får en god behandling og er trygge ved at gå ned og handle også i morgen eller i overmorgen, når de skal ned at handle i butikken.

Kl. 16:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

En sidste kort bemærkning fra fru Tina Nedergaard.

Kl. 16:20

Tina Nedergaard (V):

Tak for svaret. Jeg er meget enig i, at vi netop på det område skal se fremad, fordi det drejer sig om menneskers sikkerhed også i fremtiden.

Men når man nu ser på det her lovforslag, som vi i Venstre er ret begejstrede for, og som vi forhandlede bredt i Folketinget, må man konstatere, at en af de bedste ting jo netop er det, at man kan pålægge en virksomhed at modtage rådgivning og undervisning, for så vidt at det er manglende kompetence, der fører til fejl, som kan sætte forbrugernes sikkerhed på spil.

Så er mit spørgsmål blot: Er det noget, der nødvendigvis koster noget? Situationen er jo

den, at det er gebyrfinansieret i lovforslaget, og det vil sige, at det er virksomheden selv, der betaler for rådgivningen og uddannelsen, så det behøver man altså ikke at afsætte penge til på statsbudgettet. Er hr. Jørn Dohrmann ikke enig i, at det er et eksempel på, at nogle af de tiltag, der ligger i det her forlig, netop ikke koster noget, men forbedrer fødevarer sikkerheden?

Kl. 16:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:21

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg er fuldstændig enig i, at man ikke bare kan gøre det op i kroner og øre, for man skal også ligesom se på, hvad vi får for de kroner og øre, vi afsætter på finansloven til de her ting, og hvad virksomhederne selv bidrager med af kroner og øre til f.eks. uddannelse. Men jeg ved godt, at hvis man er i opposition, vil man bare sige, at der er skåret ned på området her. Man tænker ikke over, at der er nogle andre, der måske kommer til at betale nogle af de kroner, der skal betales for at uddanne folk.

Men i det store hele må vi bare sige, at hele sikkerheden omkring fødevarer for den enkelte borger er blevet forbedret. Og der kan vi også sige, at vi alle sammen er med til at bidrage, både som kunde, som skatteborger og som virksomhed. Derfor er det, som fru Tina Nedergaard siger, en glædens dag, for borgerne skulle gerne være mere trygge, når de går ned og handler, og derfor siger vi jo selvfølgelig også ja til forslaget her.

Kl. 16:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger, og vi siger tak til hr. Jørn Dohrmann.

Den næste taler er hr. Kristen Touborg som ordfører.

Kl. 16:22

(Ordfører)

Kristen Touborg (SF):

Jeg er enig med hr. Dohrmann i hvert fald i én ting, nemlig at det er en glædens dag, for jeg tror faktisk, at den omstændighed, at vi har indgået et bredt forlig, kan indebære, at vi får et bedre kontrolsystem, og at vi også får brugt ressourcerne bedre, end de er blevet tidligere. Og det er der jo ingen der kan have noget som helst imod; det må under alle omstændigheder være en fordel at bruge ressourcerne bedst muligt. Det er ikke der, problemstillingen er.